

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľov **1/ T. M.**, bývajúceho vo V., **2/ I. M.**, bývajúcej v Ž., **3/ A. M.**, bývajúcej vo V., zastúpenej JUDr. Z. H., advokátkou, so sídlom v Ž., proti odporcom **1/ D. P.**, bývajúcej v P., Česká republika, zastúpenej JUDr. I. M., advokátkou, so sídlom v Ž., **2/ V. C.**, bývajúceho vo V., **3/ M. C.**, bývajúceho v M., **4/ B. C.**, bývajúceho vo V., **5/ P. C.**, bývajúceho vo V., **o určenie vlastníctva k nehnuteľnostiam**, vedenom na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 27 C 2/2003, o dovolaní odporkyne 1/ proti rozsudku Krajského súdu v Žiline zo 4. novembra 2008 sp. zn. 8 Co 225/2008, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie odporkyne 1/ **o d m i e t a .**

Navrhovateľom náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Žilina rozsudkom z 2. júna 2006 č. k. 27 C 2/2003 – 166 určil, že navrhovatelia 1/, 2/ sú spoluvlastníkmi (každý v podiele $\frac{1}{2}$) nehnuteľnosti, nachádzajúcej sa v katastrálnom území V. - rodinného domu, súpisné číslo X. s garážou, identifikovaného v znaleckom posudku č. X. z 22. 7. 2005 znalkyne Ing. M. H., postaveného na pozemku KN parcela č. X. a pozemku KN parcela č. X., zastavaná plocha o výmere X. m² podľa geometrického plánu V. H. – G., overeného Správou katastra v Žiline dňa 11. 2. 2003 pod č. X. zapísanej v katastri nehnuteľností Katastrálneho úradu Správy katastra v Žiline pre katastrálne územie V. na LV č. X. a X.. Návrh vo zvyšku zamietol a žiadnemu z účastníkov nepriznal náhradu trov konania.

Krajský súd v Žiline uznesením z 30. novembra 2007 sp. zn. 8 Co 559/2006 na odvolanie odporkyne 1/ rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej vyhovujúcej časti zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a vyslovil, že v ostatnej nenapadnutej (zamietajúcej) časti zostáva nedotknutý.

Okresný súd Žilina (v poradí druhým) rozsudkom z 31. marca 2008 č. k. 27 C 2/2003 – 268 návrh navrhovateľov na určenie, že sú podielovými spoluvlastníkmi (každý v podiele ½) nehnuteľnosti – rodinného domu s garážou, postaveného na pozemku KN X. podľa identifikácie v posudku Ing. M. H. a pozemkov KN X., KN X., KN X., podľa geometrického plánu V. H. – G., zapísaných na LV č. X., X., X., katastrálne územie V., zamietol a uložil im povinnosť zaplatiť odporkyňi 1/ trovy konania vo výške 109 682,50 Sk na účet právnej zástupkyne do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. Odporcom 2/, 3/, 4/, a 5/ náhradu trov konania nepriznal. Po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že navrhovatelia 1/, 2/ nepreukázali nadobudnutie vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam spracovaním, resp. iným nadobúdacím titulom a u navrhovateľky 3/ nie je daný naliehavý právny záujem na určení vlastníckeho práva (§ 80 písm. c/ O. s. p.). O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p. (odporcovia 2/, 3/, 4/, a 5/ si ich náhradu neuplatnili).

Krajský súd v Žiline (v poradí druhým rozhodnutím) rozsudkom zo 4. novembra 2008 sp. zn. 8 Co 225/2008 na odvolanie navrhovateľov rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej potvrdil. Vo výroku o trovách konania zmenil tak, že navrhovatelia sú povinní nahradiť odporkyňi 1/ trovy konania vo výške 25 % zo sumy 109 682,50 Sk na účet právnej zástupkyne do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. Odporcom 2/, 3/, 4/ nepriznal náhradu trov prvostupňového konania a odporcom 1/, 2/, 3/, 4/, 5/ náhradu trov odvolacieho konania.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu vo výroku o trovách prvostupňového konania podala dovolanie odporkyňa 1/. Nesúhlasila so znížením jej trov konania z dôvodu, že v danej veci nešlo o drobný spor (§ 200ea O. s. p.). Navrhla, aby dovolací súd zrušil rozsudok odvolacieho súdu v napadnutej časti a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Navrhovateľka 3/ v písomnom vyjadrení uviedla, že dovolanie v danej veci nie je podľa § 239 O. s. p. prípustné. Preto navrhla dovolanie v zmysle § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. odmietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania (§ 240 ods. 1 O. s. p.) skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O. s. p.) a bez naradenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O. s. p.) dospel k záveru, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, voči ktorému takýto opravný prostriedok nie je prípustný.

Dovolanie odporkyne smeruje proti rozhodnutiu, ktoré je síce súčasťou rozsudku odvolacieho súdu, má ale charakter uznesenia a tento charakter nestráca, i keď rozhodnutie o trovách konania s meritórnym rozhodnutím vo veci súvisí a je do neho pojaté (§ 167 ods. 1 O. s. p.). Vzhľadom na túto povahu rozhodnutia odvolacieho súdu o trovách konania treba prípustnosť dovolania proti nemu smerujúceho posudzovať podľa ustanovení, ktoré vymedzujú, kedy je prípustné proti uzneseniam (§ 239 O. s. p.).

Proti uzneseniu odvolacieho súdu je dovolanie prípustné, ak je ním napadnuté zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O. s. p.) alebo ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ veta prvá O. s. p.). Podľa § 239 ods. 2 O. s. p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a) odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b) ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c) ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Podľa výslovného znenia § 239 ods. 3 O. s. p. však ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, poriadkovej pokute, znalečnom, tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákonom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením.

Nakoľko je v prejednávanej veci dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu o trovách konania, ktoré vykazuje znaky jedného z rozhodnutí, ktoré sú taxatívne vymenované v ustanovení § 239 ods. 3 O. s. p. ako rozhodnutie, kde dovolanie nie je

prípustné, je nepochybné, že prípustnosť dovolania odporkyne 1/ z ustanovenia § 239 O. s. p. nie je možné vyvodit'.

So zreteľom na ustanovenie § 242 ods. 1 veta druhá O. s. p. ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnúť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O. s. p. (či už to účastník namieta alebo nie) neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie prípustnosti dovolania smerujúceho proti uzneseniu podľa § 239 O. s. p., ale sa zaoberal aj otázkou, či dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O. s. p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (rozsudku alebo uzneseniu), ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia (ide o nedostatok právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka konať pred súdom a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom). Existencia niektorej z uvedených väd však dovolacím súdom nebola v dovolacom konaní zistená.

Vzhľadom na uvedené možno dospieť k záveru, že v danom prípade prípustnosť dovolania odporkyne 1/ nemožno vyvodit' ani z ustanovenia § 239 O. s. p., ani z ustanovenia § 237 O. s. p.

Keďže v prejednáwanej veci dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu nie je podľa § 239 O. s. p. prípustné a vady uvedené v § 237 O. s. p. neboli zistené, Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie odporkyne 1/ ako neprípustné podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. odmietol. S poukazom na právnu úpravu dovolacieho konania nezaoberal sa napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

Najvyšší súd Slovenskej republiky navrhovateľom náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, pretože navrhovateľka 3/ si trovy neuplatnila a navrhovateľom 1/, 2/ žiadne trovy dovolacieho konania nevznikli (§ 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p., § 151 ods. 1 O. s. p. a § 142 ods. 1 O. s. p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 31. augusta 2009

JUDr. Martin V l a d i k, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: